

ทฤษฎีและการออกแบบแถวคอยของการสวิตช์กลุ่มข้อมูล

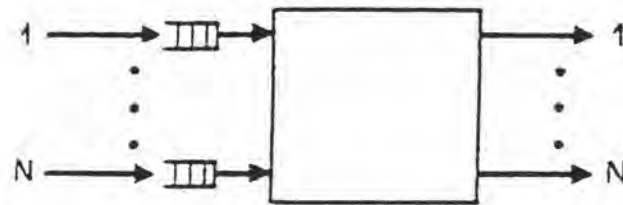
ในบทนี้จะกล่าวแนะนำการออกแบบแถวคอยของการสวิตช์กลุ่มข้อมูลที่ใช้ในเครือข่ายสื่อสารโทรคมนาคมในปัจจุบัน

3.1 วิธีของการจัดแถวคอย [18]

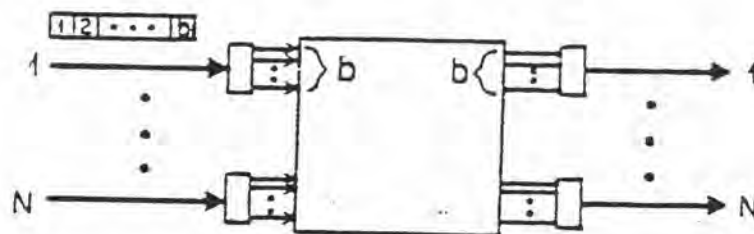
องค์ประกอบของการสวิตช์กลุ่มข้อมูลทำหน้าที่เหมือนกับอุปกรณ์มัลติเพลกซ์ ซึ่ง เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้เกิดแถวคอยขึ้น ถ้ากลุ่มข้อมูลด้านขาเข้ามากกว่าสองเส้นทางต้องการออก เส้นทางเดียวกันสามารถที่จะออกได้หนึ่งกลุ่มข้อมูลเท่านั้น ส่วนที่เหลือจะต้องอยู่ในบัฟเฟอร์ก่อน และส่งในช่วงเวลาต่อไป ในองค์ประกอบของสวิตช์มีการจัดบัฟเฟอร์สำหรับพักรอกของกลุ่ม ข้อมูลอยู่ 4 วิธีการดังต่อไปนี้

3.1.1 แถวคอยด้านเข้า การจัดแถวคอยด้านเข้าแสดงดังรูปที่ 3.1 จัดให้มีบัฟเฟอร์ไว้ ที่ด้านขาเข้าทุกเส้นทางเพื่อให้กลุ่มข้อมูลที่เข้ามาหยุดพักรอกก่อนที่จะส่งเข้าไปยังสวิตช์ และ บัฟเฟอร์จะจัดให้กลุ่มข้อมูลออกจากสวิตช์แบบเข้าก่อนออกก่อน ดังนั้นแต่ละช่วงเวลาจะมีกลุ่ม ข้อมูลเพียงหนึ่งกลุ่มที่หัวแถวคอยส่งไปยังด้านออก ถ้าทุกกลุ่มข้อมูลมีที่อยู่ (Address) ด้านขาออก ต่างกัน สวิตช์แบบไม่มีการติดขัดนี้จะยอมให้กลุ่มข้อมูลจำนวนหนึ่งกลุ่มจากจำนวน k กลุ่มข้อมูลที่ หัวแถวคอยด้านขาเข้าผ่านเส้นทางสวิตช์ออกไปได้ตามลำดับ กลุ่มข้อมูลที่เหลือจำนวน $k-1$ ต้องรออยู่ในบัฟเฟอร์จนกว่าจะถึงช่วงระยะเวลาต่อไป การจัดแถวคอยแบบนี้ได้อัตราปริมาณงานสูง สุดเท่ากับ 0.586 สำหรับ N มีขนาดใหญ่

3.1.2 อินพุตสมูททิง (Input Smoothing) วิธีการของอินพุตสมูททิง รูปที่ 3.2 เมื่อมี กลุ่มข้อมูลเข้ามารออยู่ที่ทางเข้าแต่ละด้านมีจำนวนไม่มาก สามารถกำหนดให้กลุ่มข้อมูลในช่วง เวลา b ของเฟรมกลุ่มข้อมูลถูกนำมาเก็บไว้ที่แต่ละด้านของ N ขาเข้าเมื่อทำการดีมัลติเพลกซ์แล้ว จึงนำส่งไปยังสวิตช์ขนาด $Nb \times Nb$ จำนวน Nb กลุ่มข้อมูลที่เข้ามายังอุปกรณ์สวิตช์ และจำนวน b สามารถออกไปที่แต่ละด้านออกได้ทันที ขณะนี้ทำการดีมัลติเพลกซ์ทางด้านออก เรียบร้อยแล้ว และจำนวนกลุ่มข้อมูลที่มากกว่าจำนวน b ที่จะไปยังปลายทางเดียวกันจะถูกตัดทิ้ง

รูปที่ 3.1 การจัดแถวคอยทางด้านเข้า

รูปที่ 3.2 การจัดแถวคอยแบบ อินพุตสมูททิง

3.1.3 แถวคอยด้านออก การจัดรูปแบบของแถวคอยด้านออก รูปที่ 3.3 แถวคอยจะถูกจัดไว้ที่ด้านออกของสวิทช์ซึ่งแบ่งเป็นจำนวน b กลุ่มข้อมูลอยู่ที่แต่ละด้านออก สามารถกำหนดให้สวิทช์ทำงานด้วยความเร็ว N เท่าของด้านเข้า ดังนั้นถ้าจำนวน k กลุ่มข้อมูล โดยที่ k เริ่มจาก 1, 2, 3, N ในระยะเวลาของด้านเข้าที่ต่างกันมีที่อยู่ไปยังด้านออกเดียวกัน

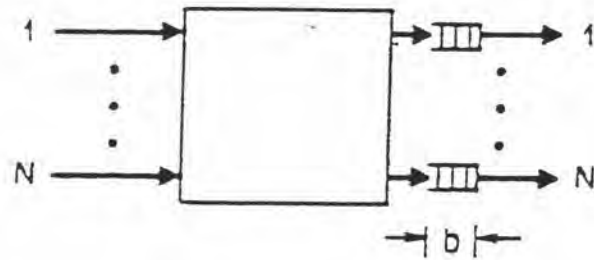
จำนวน k กลุ่มข้อมูลสามารถที่จะผ่านเส้นทางสวิตช์ไปยังด้านออกได้หมดในหนึ่งช่วงเวลาและจะมีเพียงกลุ่มข้อมูลเดียวจาก จำนวน k กลุ่มข้อมูลสามารถที่จะผ่านเส้นทางสวิตช์ไปยังด้านออกได้หมดในหนึ่งช่วงเวลาเท่านั้น ส่วนที่เหลือ $k-1$ กลุ่มข้อมูลต้องรออยู่ที่ด้านออกแล้วเตรียมที่จะส่งแบบเข้าก่อนออกก่อนในช่วงเวลาต่อไป

3.1.4 บัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณแบบ โครงสร้างทางด้านสถาปัตยกรรม รูปที่ 3.4 จะยังคงจัดแถวคอยอยู่ทางด้านออก แต่ว่าต่างกัน กล่าวคือการจัดแถวคอยแบบบัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณแบบจัดให้บัฟเฟอร์ร่วมเป็นส่วนกลาง บัฟเฟอร์ที่ใช้ร่วมกันจะแยกข้อมูลทั้งทางด้านเข้าและด้านออกของแต่ละด้านจนถึง Nb กลุ่มข้อมูล และสวิตช์ก็ขยายจาก $N \times N$ เป็น $N(b+1) \times N(b+1)$ เมื่อมี N กลุ่มข้อมูลใหม่เข้ามาในสวิตช์ และมี Nb กลุ่มข้อมูลในบัฟเฟอร์เข้าไปยังสวิตช์ ณ เวลาเริ่มต้นแต่ละรอบเวลาถ้ามี k กลุ่มข้อมูล โดยที่ k เริ่มจาก $1, 2, \dots$ ถึง $N(b-1)$ มีที่อยู่ไปยังด้านออกเดียวกัน สวิตช์ก็สามารถที่จะส่งเพียงหนึ่งกลุ่มข้อมูลออกได้ ส่วนที่เหลือ $k-1$ จะส่งไปยัง $k-1$ ของด้าน Nb ในบัฟเฟอร์ร่วม จำนวน $k-1$ กลุ่มข้อมูลจะรอส่งในช่วงเวลาถัดไปก่อนที่จะกลุ่มข้อมูลที่อยู่ในบัฟเฟอร์อื่นส่งไปเข้าในสวิตช์ใหม่และก่อนที่จะกลุ่มข้อมูลใหม่จะเข้ามาที่ด้านขาเข้า กลุ่มข้อมูลจะเดินทางผ่านสวิตช์และบัฟเฟอร์ร่วมเพื่อดึงเอาข้อมูลแต่ละรอบเวลาออกไป

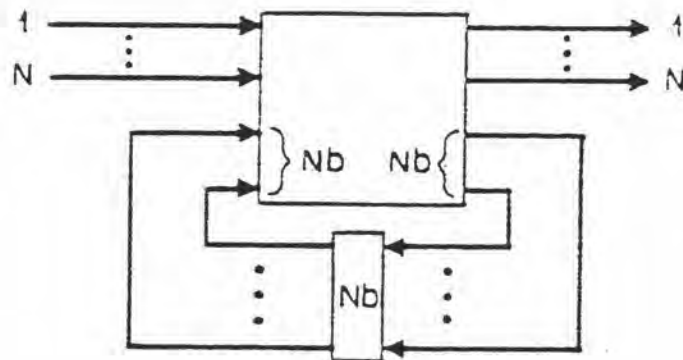
3.2 วิเคราะห์แบบจำลองของการจัดแถวคอย

ในการวิเคราะห์แบบจำลองของการจัดแถวคอยด้วยการสมมุติแบบจำลองอย่างง่ายสำหรับกลุ่มข้อมูลเข้ามายัง N ด้านขาเข้า โดยวิธีการแบบอิสระต่อกัน และเป็นวิธีการของแบร์นูลลี หมายถึงว่าระยะเวลาใดๆ ที่กำหนดให้ความน่าจะเป็นที่กลุ่มข้อมูลจะเข้ามายังด้านเข้าคือ P แต่ละกลุ่มข้อมูลมีค่าของความน่าจะเป็นเท่ากับ $1/N$ ที่จะออกไปในด้านออกใดๆ ดังนั้นความน่าจะเป็นของกลุ่มข้อมูลที่ด้านเข้าหนึ่งสามารถที่จะไปยังด้านออกที่กำหนดเท่ากับ P/N ซึ่งจะทำให้การวิเคราะห์การจัดแถวคอยแต่ละแบบต่อไปนี้

3.2.1 วิเคราะห์แถวคอยด้านเข้า พิจารณาแบบจำลองของสวิตช์ที่จัดให้มีแถวคอยด้านเข้าด้วยการสมมุติให้ส่งข้อมูลที่เข้ามาแบบวิธีการของแบร์นูลลี กลุ่มข้อมูลเข้ามาด้านขาเข้าจะมีการพักรอที่แถวคอยด้านเข้า ซึ่งจะทำหน้าที่ส่งกลุ่มข้อมูลออกด้วยหลักการเข้าก่อนออกก่อนเมื่อแถวคอยด้านเข้าทุกด้านถึงจุดอิ่มตัวคือ กลุ่มข้อมูลจะต้องรอที่ทุกๆบัฟเฟอร์ทางด้านขาเข้าหลังจากที่กลุ่มข้อมูลถูกส่งผ่านสวิตช์ไปแล้ว ถ้าสมมุติว่ามีจำนวน k กลุ่มข้อมูลรออยู่ที่หัวแถวคอย (HOL) ของแถวคอยด้านขาเข้ามีที่อยู่ไปยังทางออกเดียวกันก็จะเลือกส่งกลุ่มข้อมูลใดผ่านสวิตช์เป็นแบบสุ่ม (Random) ค่าความน่าจะเป็นในการเลือกเท่ากับ $1/k$

รูปที่ 3.3 การจัดแถวคอยทางด้านขาออก

รูปที่ 3.4 การจัดแถวคอยแบบบัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณ์แบบ

การวิเคราะห์ใน [18] กำหนดให้ B_m^i เป็นจำนวนกลุ่มข้อมูลที่หัวแถวคอยของแถวคอยด้านเข้าต้องการออก i ในขณะที่เวลาที่ m แต่ไม่ได้รับการเลือกให้ส่งผ่านสวิตช์ และ A_m^i เป็นจำนวนของกลุ่มข้อมูลที่เคลื่อนเข้าไปที่หัวแถวคอยของแถวคอยด้านเข้าในขณะที่เวลาที่ m ต้องการทางด้านออก i เพราะว่าการเคลื่อนที่เข้าไปยังหัวแถวคอยของแถวคอยด้านเข้าได้เพียงหนึ่งกลุ่มข้อมูลเท่านั้น จำนวนกลุ่มข้อมูลใหม่ทุกกลุ่มข้อมูลที่ตามมาถูกปิดกั้นที่หัวแถวคอย ซึ่งเท่ากับจำนวนกลุ่มข้อมูลที่ถูกปิดกั้นก่อนหน้าคือ B_{m-1}^i ลบ 1 บวกกับกลุ่มข้อมูลที่เข้ามาใหม่ A_m^i แสดงเป็นสมการได้

$$B_m^i = \max (B_{m-1}^i - 1 + A_m^i, 0) \tag{3.1}$$

กลุ่มข้อมูลใหม่ทุกจำนวนที่เข้ามาที่หัวแถวคอยในหัวแถวคอยด้านเข้าด้วยความน่าจะเป็นเท่ากันหมดคือ $1/N$ ที่ต้องการส่งจำนวนกลุ่มข้อมูล A_m^i จะมีความน่าจะเป็นแบบโปโนเมียลซึ่งเขียนเป็นสมการคณิตศาสตร์ได้

$$P_r[A_m^i = k] = \frac{F_{m-1}^i}{k} (1/N)^k (1-1/N)^{F_{m-1}^i - k} \tag{3.2}$$

$k = 0, 1, \dots, F_{m-1}^i$

เมื่อ F_{m-1}^i เป็นจำนวนกลุ่มข้อมูลทั้งหมดที่ส่งผ่านสวิตช์ระหว่างช่วงเวลาที่ $(m - 1)$ ร่องเวลาหาได้จาก

$$F_{m-1}^i = N - \sum_{i=1}^N B_{m-1}^i \tag{3.3}$$

ในสมการที่ (3.3) จำนวนกลุ่มข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านสวิตช์ไปได้จะต้องเท่ากับจำนวนกลุ่มข้อมูลทั้งหมดของแถวคอยด้านเข้าที่ส่งกลุ่มข้อมูลใหม่ไปที่หัวแถวคอยที่ m ร่องเวลา คือ

$$F_{m-1}^i = \sum_{i=1}^N A_m^i \tag{3.4}$$

กำหนดให้ $F/N = \rho_0$ เมื่อ F เป็นค่าเฉลี่ยจำนวนกลุ่มข้อมูลในขณะสถานะที่ผ่านสวิตช์ไปได้ ρ_0 เป็นค่าใช้ประโยชน์ (Utilization) ของเส้นทางออก เมื่อ A^i เป็นจำนวนกลุ่มข้อมูลที่มีอยู่ด้านออก i ซึ่งจะเคลื่อนเข้าไปยังหัวแถวคอยของแถวคอยด้านเข้าแต่ละร่องเวลาถ้าขนาด N เข้าหาจำนวนค่าอนันต์ (Infinity) กลุ่มข้อมูลที่เข้ามาจะมีการแจกแจงแบบปัวส์ซอง (POISSON) ด้วยอัตราส่วน ρ_0 ค่าเฉลี่ยของ B^i พิจารณาได้ตามกระบวนการของมาร์คอฟ(Markov)ของการจัดแถวคอยด้วยแบบจำลอง M/D/1 สำหรับ $N = \infty$ จะได้

$$\bar{B}^i = \frac{\rho_0^2}{2(1-\rho_0)} \tag{3.5}$$

ใช้สมการ (3.3) และ $F/N = \rho_0$ มาพิจารณาจะได้

$$\bar{B}^i = 1 - \rho_0 \quad 3.6$$

รวมสมการที่ (3.5) และ (3.6) หาค่าอัตราปริมาณงานได้สูงสุด คือ

$$\begin{aligned} P_{\max} &= 2 - \sqrt{2} \\ &= 0.586 \end{aligned} \quad 3.7$$

3.2.2 วิเคราะห์อินพุตสมูททิง การจัดแถวคอยวิธีนี้กลุ่มข้อมูลในร่องเวลา b ของเฟรมข้อมูลถูกเก็บไว้แต่ละด้านเข้าแล้วจึงส่งผ่านสวิตช์ไปยังเส้นทางออก แต่ละทางออกจะต่อตรงกับ b พอร์ตด้านออก ถ้า $k > b$ กลุ่มข้อมูลส่งผ่านสวิตช์ไปยังด้านออกที่ต้องการได้จำนวนหนึ่ง ส่วน $k-b$ กลุ่มข้อมูลจะถูกตัดทิ้ง ให้ A เป็นตัวแปรสุ่ม ขณะมีจำนวนกลุ่มข้อมูลเข้ามาถึงสวิตช์ผ่านไปยังด้านออกที่ต้องการค่าความน่าจะเป็นของ k กลุ่มข้อมูลที่ผ่านมาสวิตช์จะได้

$$\begin{aligned} P_r[A = k] &= \binom{Nb}{k} \left(\frac{P}{N}\right)^k \left(1 - \frac{P}{N}\right)^{Nb-k} \\ k &= 0, 1, \dots, Nb \end{aligned} \quad 3.8$$

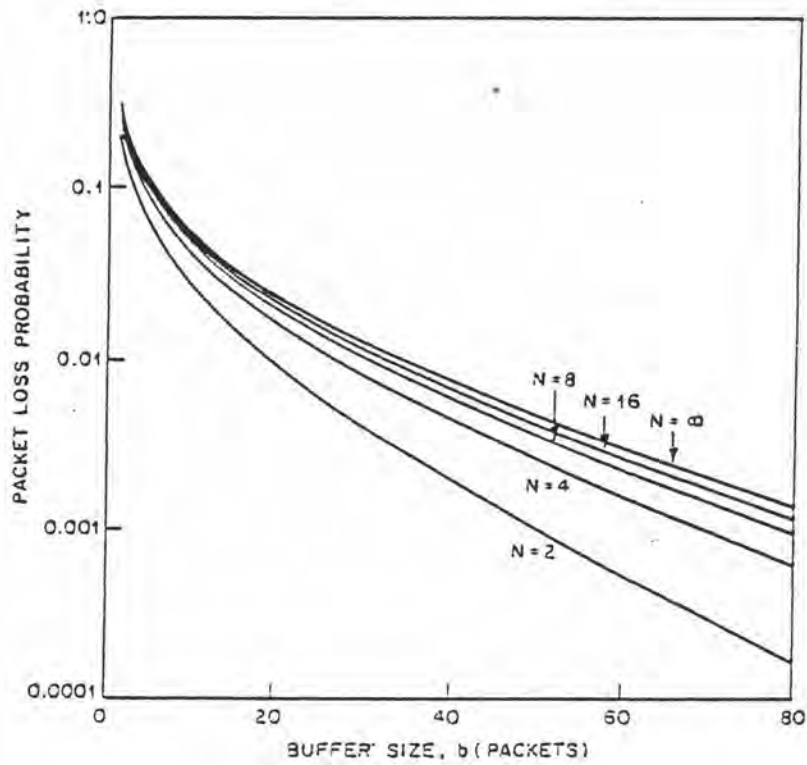
เพราะฉะนั้นค่าความน่าจะเป็นที่ทำให้กลุ่มข้อมูลสูญหายในขณะที่ผ่านสวิตช์ได้

$$\begin{aligned} \Pr[\text{packet loss}] &= \frac{1}{bp} \sum_{k=b+1}^{Nb} (k-b) \binom{Nb}{k} \left(\frac{P}{N}\right)^k \left(1 - \frac{P}{N}\right)^{Nb-k} \\ &= 1 - \frac{1}{P} + \frac{1}{bp} \sum_{k=0}^{b-1} (b-k) \binom{Nb}{k} \left(\frac{P}{N}\right)^k \left(1 - \frac{P}{N}\right)^{Nb-k} \end{aligned} \quad 3.9$$

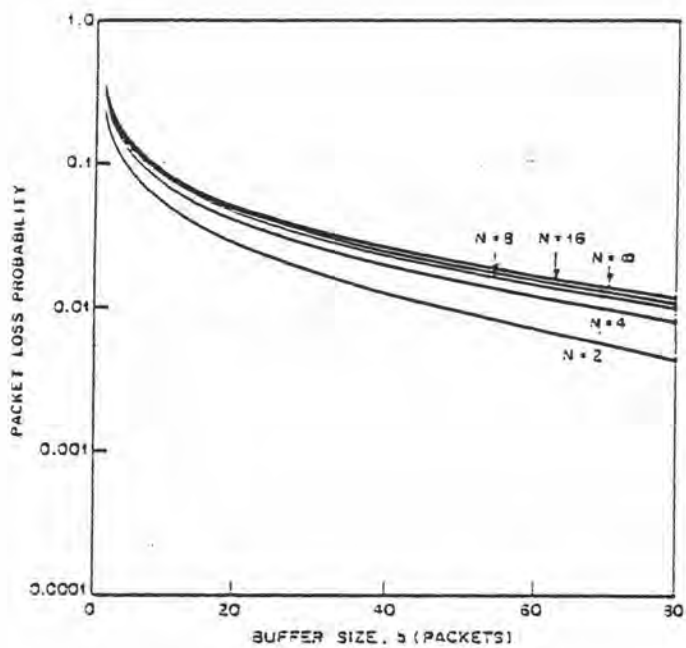
ถ้าให้ N เข้าหาจำนวนอนันต์ ($N \rightarrow \infty$) จะได้

$$\Pr[\text{Packet loss}] = 1 - \frac{1}{P} + \frac{e^{-bp}}{bp} \sum_{k=0}^{b-1} (b-k) \frac{(bp)^k}{k!} \quad 3.10$$

ความน่าจะเป็นของการสูญหายกลุ่มข้อมูลจะเพิ่มขึ้นอีกเมื่อ N เพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นได้ตามรูปที่ 3.5 เมื่อ $N > 16$ รูปที่ 3.6 แสดงให้เห็นว่าสามารถลดความน่าจะเป็นในการสูญหายของกลุ่มข้อมูลโดยการเพิ่มขนาดของบัฟเฟอร์

รูปที่ 3.5 ค่าความน่าจะเป็นของการสูญหายกลุ่มข้อมูลเพิ่มขึ้นตามจำนวน N สำหรับ อินพุตสมุททิง เมื่อ $P=0.8$

รูปที่ 3.6 ค่าความน่าจะเป็นในการสูญหายของกลุ่มข้อมูลสามารถลดลงได้ด้วย การเพิ่มขนาดของบัฟเฟอร์ เมื่อ $P = 0.9$ สำหรับอินพุตสมุททิง

3.2.3 วิเคราะห์แถวคอยด้านออก การจัดแถวคอยทางด้านขาออกจำนวนแถวคอยทั้งหมด จะอยู่ที่ด้านขาออก โดยจะอยู่ในบัฟเฟอร์ขนาด b กลุ่มข้อมูลที่แต่ละด้านขาออก ในการวิเคราะห์ กำหนดให้ A เป็นตัวแปรสุ่มของจำนวนกลุ่มข้อมูลที่เข้ามาต้องการออกไปยังด้านออกเพื่อรอออก ที่ด้านออกในช่วงเวลา t ที่กำหนดให้ จะได้ว่า

$$a_k = \Pr[A = k] = \binom{N}{k} \left(\frac{p}{N}\right)^k \left(1 - \frac{p}{N}\right)^{N-k}$$

$$k = 0, 1, \dots, N \tag{3.11}$$

ถ้า $N = \infty$ สมการ (3.11) เขียนใหม่ได้

$$a_k = \Pr[A = k] = \frac{p^k e^{-p}}{k!}$$

$$k = 0, 1, 2, \dots, N = \infty \tag{3.12}$$

กำหนดให้ Q_m เป็นจำนวนของกลุ่มข้อมูลในแถวคอยที่ขณะช่วงเวลาสิ้นสุดของ ร่องเวลาที่ m และ A_m เป็นจำนวนกลุ่มข้อมูลที่เข้ามาขณะช่วงเวลาร่องเวลา m เขียนเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ได้

$$Q_m = \min \{ \max(0, Q_{m-1} + A_m - 1), b \} \tag{3.13}$$

เมื่อ $Q_{m-1} = 0$ และ $A_m > 0$ กลุ่มข้อมูลจำนวนหนึ่งกลุ่มถูกส่งออกทันทีระหว่างช่วงเวลา m ร่องเวลาโดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยอย่างใด เมื่อ $N = \infty$ และ $b = \infty$ ขนาดของแถวคอย Q_m สามารถจัดอยู่ในแบบจำลองของแถวคอย M/D/1 ในกรณีที่ N และ b มีจำนวนจำกัด (Finite) สามารถจัดแบบจำลองของ Q_m โดยเป็นแบบสถานะจำกัด (Finite-State) และเวลาไม่ต่อเนื่องของ เครื่องข่ายมาร์คอฟ (Discrete-time Markov Chain) ซึ่งหาความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลง สถานะได้โดยกำหนดให้

$$P_{ij} = \begin{cases} a_0 + a_1 & i = 0, j = 0 \\ a_0 & 1 \leq i \leq b, j = i - 1 \\ a_{j-i+1} & 1 \leq j \leq b - 1, 0 \leq i \leq j \\ \sum_{m=j-i+1}^N a_m & j = b, 0 \leq i \leq j \\ 0 & \text{ค่าอื่น ๆ} \end{cases} \tag{3.14}$$

เมื่อ a_k ได้จาก (3.11) และ (3.12) สำหรับ $N < \infty$ และ $N = \infty$ ตามลำดับ ขนาดของแถว คอยในสถานะคงที่หาได้จากสมการสมดุลของเครื่องข่ายมาร์คอฟ

$$q_1 = \Pr[Q=1] = \frac{(1-a_0-a_1)}{a_0} \cdot q_0 \quad 3.15$$

จนถึง

$$q_n = \Pr[Q=n] = \frac{(1-a_1)}{a_0} \cdot q_{n-1} - \sum_{k=2}^n \frac{ak}{a_0} \cdot q_{n-k} \quad 3.16$$

เมื่อ $2 \leq n \leq b$

$$q_0 = \Pr[Q=0] = \frac{1}{1 + \sum_{n=1}^b \frac{q_n}{q_0}} \quad 3.17$$

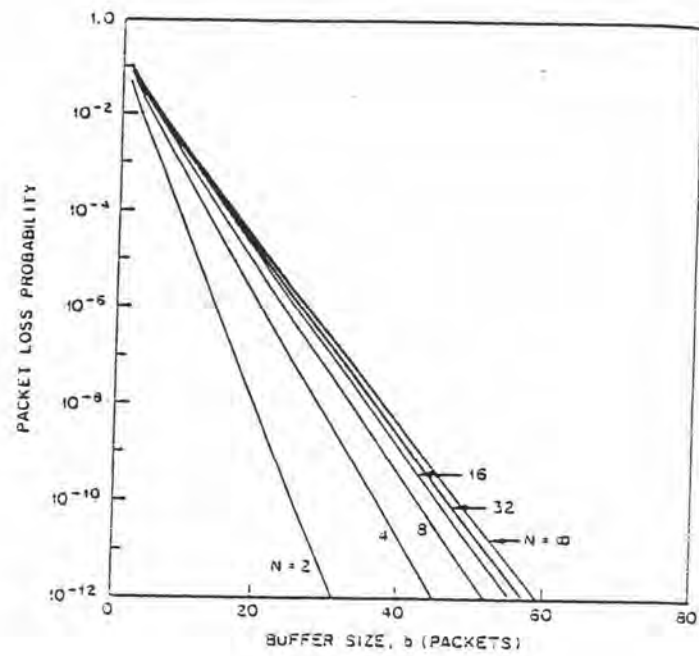
กลุ่มข้อมูลจะไม่ส่งเข้าไปต่อแถวคอยด้านออกระหว่างช่วงเวลา m ร่องเวลาถ้า $Q_{m-1} = 0$ และ $A_m = 0$ เมื่อกำหนดให้ ρ_0 เป็นค่าอัตราปริมาณงานปกติของสวิตช์จะได้สมการ

$$\rho_0 = 1 - q_0 a_0 \quad 3.18$$

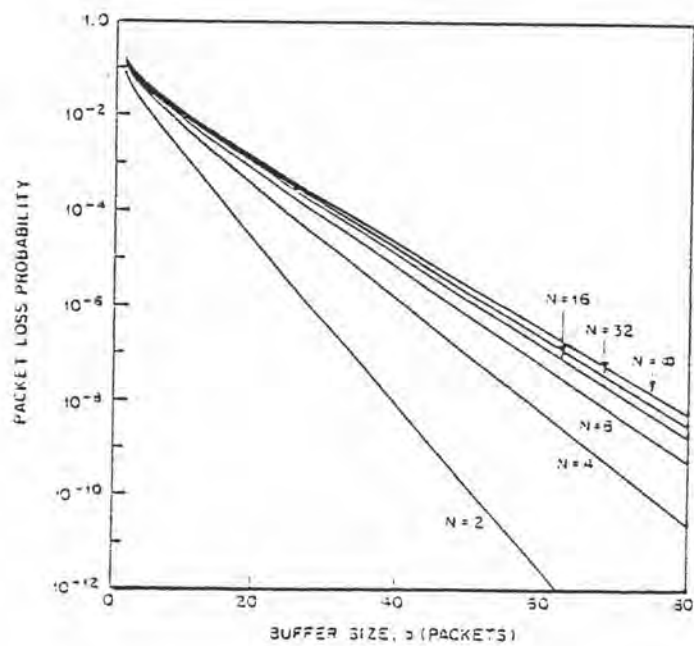
กลุ่มข้อมูลจะเกิดการสูญเสียถ้าเข้าไปในสวิตช์ขณะที่แถวคอยด้านออกมีจำนวนกลุ่มข้อมูลเต็มจำนวน b แล้ว สามารถคำนวณหาค่าการสูญหายของกลุ่มข้อมูลได้จากนำค่าใช้ประโยชน์ของเส้นทางด้านออก ρ_0 หาค่าอัตราการเข้ามา P ลบออกจาก 1 ดังนั้น

$$P_r [\text{Packet loss}] = 1 - \frac{\rho_0}{P} \quad 3.19$$

รูปที่ 3.7 และ 3.8 แสดงการสูญหายของกลุ่มข้อมูลในการจัดแถวคอยทางด้านออกโดยมีขนาดของบัฟเฟอร์ b เมื่อ N มีขนาดต่างกัน และให้จุดทำงานของภาระงาน $P = 0.8$ และ 0.9 ตามลำดับ พบว่าที่ 80 เปอร์เซ็นต์ของภาระงาน เมื่อ $b = 28$ ความน่าจะเป็นของการสูญหายกลุ่มข้อมูลอยู่ต่ำกว่า 10^{-5} เมื่อ N มีขนาดใหญ่

รูปที่ 3.7 ค่าความน่าจะเป็นในการสูญหายของกลุ่มข้อมูลสำหรับแถวคอยด้านออกเมื่อ $P=0.8$

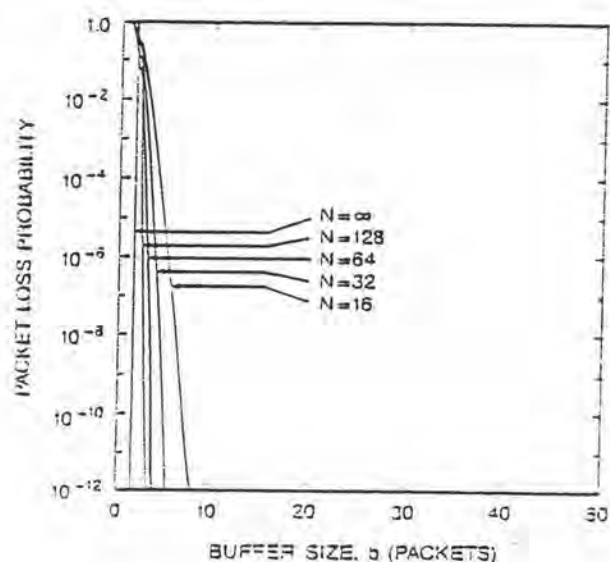

รูปที่ 3.8 ค่าความน่าจะเป็นในการสูญหายของกลุ่มข้อมูลสำหรับแถวคอยด้านออกเมื่อ $P=0.9$

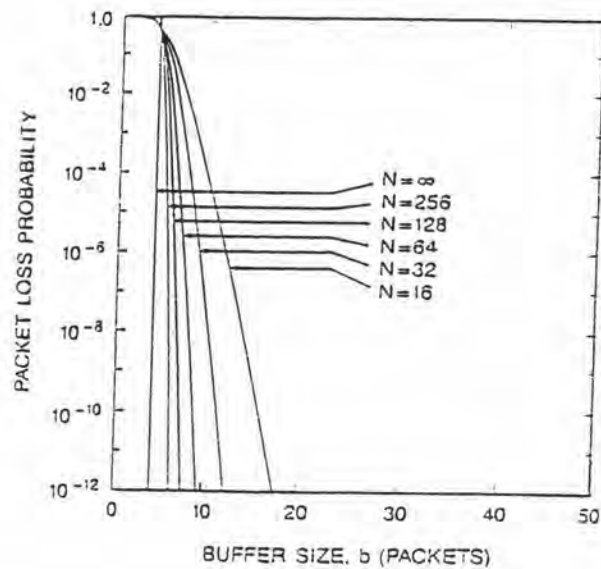
3.2.4 วิเคราะห์บัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณแบบในการจัดแถวคอยของการสวิตช์กลุ่มข้อมูล แบบนี้เป็นการเพิ่มขนาดของสวิตช์ $N \times N$ เป็น $N(b+1) \times N(b-1)$ และจัดให้มีหน่วยเก็บความจำ ร่วมอยู่ที่ส่วนกลาง กลุ่มข้อมูลที่เข้าไปในบัฟเฟอร์จะหมุนเวียนผ่านสวิตช์และบัฟเฟอร์ร่วมตลอด จนกว่าจะส่งออกไปยังเส้นทางที่ต้องการได้ การวิเคราะห์พิจารณาว่ากลุ่มข้อมูลที่เข้ามาต้องการ ออกไปยังด้านออกที่ต่างๆ กันถ้าให้ Q_m^i เป็นจำนวนกลุ่มข้อมูลที่ต้องการออกที่ i ขณะเวลาสิ้นสุด ที่ m ร่องเวลาแล้วจะได้ $\sum_i^n Q_m^i$ เป็นจำนวนกลุ่มข้อมูลทั้งหมดในบัฟเฟอร์ร่วมที่ขณะเวลาสิ้นสุด m ร่องเวลาถ้าขนาดของบัฟเฟอร์ไม่จำกัดจำนวนจะได้ว่า

$$Q_m^i = \max[0, Q_{m-1}^i + A_m^i - 1]$$

เมื่อ A_m^i เป็นจำนวนของกลุ่มข้อมูลที่มีอยู่ด้านออก i เข้ามาในช่วง m ร่องเวลาเมื่อบัฟเฟอร์มี ขนาดจำกัด กลุ่มข้อมูลที่ไปยังด้านออกบางเส้นทางอาจจะต้องเข้าไปในบัฟเฟอร์ร่วมก่อน เมื่อกลุ่ม ข้อมูลอื่นใช้อยู่ในช่วงร่องเวลาเดียวกัน กรณีที่ N, A^i มีจำนวนจำกัดในสถานะคงที่ จำนวนของ กลุ่มข้อมูลที่ต้องการออกที่ด้าน i อาจจะเป็น A^j ($j \neq i$) ส่วนมาก N กลุ่มข้อมูลที่เข้ามายังสวิตช์มี จำนวนมากที่จะไปยังด้านออกด้านเดียว ถ้าให้ N เพิ่มขึ้นทำให้ A^i เป็นตัวแปรสุ่มแบบปัวส์ซอง และขณะสถานะคงที่จำนวนของกลุ่มข้อมูลในบัฟเฟอร์ที่จะออกไปยังด้านออก i ทำให้ Q^i เป็น Q^j ($j \neq i$) กรณีนี้อาจจะใช้ปัวส์ซองและสมมุติให้ N เป็นจำนวนจำกัดก็ได้ รูปที่ 3.9 และ 3.10 แสดงถึงความน่าจะเป็นการสูญหายของกลุ่มข้อมูลสำหรับบัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณแบบขณะ ที่กำหนดให้ภาระงาน $P=0.8$ และ 0.9 ตามลำดับ

รูปที่ 3.9 ค่าความน่าจะเป็นในการสูญหายของกลุ่มข้อมูลสำหรับบัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณแบบ เมื่อ $P = 0.8$

รูปที่ 3.10 ค่าความน่าจะเป็นในการสูญหายของกลุ่มข้อมูลสำหรับบัฟเฟอร์ร่วมชนิดสมบูรณ
แบบ เมื่อ $P = 0.9$

จากการวิเคราะห์แถวคอยของการสวิตช์กลุ่มข้อมูลแบบต่างๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้าง
ต้น ในวิทยานิพนธ์นี้จะได้นำทฤษฎีแถวคอยแบบ M/M/C มาประยุกต์ใช้เป็นเส้นทางสวิตช์ เพื่อ
แก้ปัญหาคัดขาดภายในอุปกรณ์สวิตช์ ซึ่งจะกล่าวในบทต่อไป